

den visiterede varige hjemmehjælp træder i stedet for plejehjemsophold, eventuelt hospitalsophold, og set ud fra en samlet samfundsmæssig synsvinkel er der ingen tvivl om, at den udgift, man i dag pålægger pensionisterne ved betaling for visiteret varig hjemmehjælp, er udgifter, der spares i plejehjem og hospitalssektoren.

Enhver, der lever længe nok, får på et tidspunkt i sin tilværelse brug for varig hjemmehjælp, og det må anses for rimeligt, at den varige hjemmehjælp, der visiteres fra socialforvaltningen, fremover gøres gratis. Den anslåede merudgift udgør 100 mill. kr. på årsbasis

Bistandstillæg og plejetillæg tildeles også efter, at man er fyldt 67 år

Tildeling af bistands- og plejetillæg kan ske til personer i alderen fra 18 til 67 år. Bistands- eller plejetillægget bevares efter det 67. år som et tillæg til folkepensionen.

Mange pensionister oplever et behov for bistand eller pleje på en sådan måde, at de, hvis de havde været under 67 år, ville have opfyldt betingelserne for at få tildelt bistands- eller plejetillægget.

En række kommuner har udviklet en praksis, hvorefter man som et personligt tillæg tildeler et beløb til den enkelte pensionist, der på grund af alder ikke er berettiget til bistands- og plejetillæg, netop det beløb, der svarer til bistandstillægget eller plejetillægget.

Betragtningen bag denne kommunale ydelse er, at den virker plejehjemsforebyggende, og at den giver mulighed for, at en eventuel ægtefælle får økonomisk kompensation for en tabt arbejdsindtægt, fordi han eller hun skal passe sin plejekrævende ægtefælle.

Der er således ingen tvivl om, at denne praksis også sparer hjemmehjælp og hjemmesygepleje.

Der bør skabes mulighed for gennem lovgivningen, at kommunens socialudvalg tildeler et tillæg svarende til plejetillægget eller bistandstillægget.

Den årlige merudgift ved en sådan legalisering af allerede eksisterende praksis er vanskelig at vurdere, og forslagsstillerne er indstillet på, at man eventuelt gennem en reduktion af rådighedsbeløb kan gøre forslaget udgiftsneutralt.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der også er kommuner, der endnu ikke har den her skitserede praksis, og for at imødegå den merudgift, der er forårsaget af en udvidelse af praksis, afsættes 100 mill. kr. årligt til formålet.

Samtidig gøres opmærksom på, at der i forbindelse med behandling af Socialdemokratiets beslut-

ningsforslag nr. B 111, fremsat den 11. februar 1986 (se Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 6918 og 9018 samt tillæg A sp. 4601) om forbedring af pensionisters vilkår, var almindelig tilslutning til at lovliggøre den praksis, som mange kommuner allerede i dag har på området.

Begrænsninger i anvendelsen af de såkaldte pensionistkort ophæves

Det er forslagsstillerens opfattelse, at pensionister over hele landet bør have mulighed for at benytte de kollektive nærtrafikmuligheder uden nogen form for tidsbegrænsning. Dette har hidtil ikke kunnet lade sig gøre, fordi man i visse områder har indført tidsbegrænsning for at undgå spidsbelastning i myldretiden.

Forslagsstillerne er overbevist om, at pensionisterne kun i stærkt begrænset omfang vil gøre brug af den udvidede adgang til transport. Man vil hermed også sikre, at de ældre uden ekstra udgifter kan nå frem, f.eks. til nødvendig sygebehandling og dagcenterophold.

Da Københavns Sporveje i 1963 oprettede de såkaldte pensionistkort, der i øvrigt blev videreført ved oprettelse af HT i 1974 og gennem et taksamarbejde med DSB i 1978, var ønsket at reducere den økonomisk belastende myldretid ved at flytte kunderne til timerne midt på dagen og om aftenen.

Op mod halvdelen af passagerer med busser og tog kører i to timer om morgenen og eftermiddagen på de fem af ugens dage, og såvel tog som busser er dimensioneret til denne drift.

I HT-området har over 125.000 pensionister købt det såkaldte pensionistkort, og det er ganske indlysende, at enhver, der har mulighed for at vælge et andet tidspunkt end myldretiden, gør det for at undgå at blive klemt og mast eller at stå op i bussen eller toget.

Også pensionister har naturligvis behov for en gang imellem at skulle tage bussen i myldretiden, og det kan f.eks. være, fordi de skal hen og passe et sygt barnebarn, medens forældrene er på arbejde, og i de situationer må de løse en almindelig billet.

De fleste passagerer har været ude for, at busserne få minutter før kl. 9 har afvist pensionister med et pensionistkort, og alle har følt det ydmygende og åbenbart urimeligt ikke mindst fordi busserne netop på tidspunktet lige før kl. 9 næsten altid er tomme.

Fra pensionistorganisationerne har der ofte været rejst kritik af tidsbegrænsningerne i de såkaldte